

Pohod po Furlanskih Dolomitih – Barcis

15. septembra je bil na programu našega društva pohod po Furlanskih Dolomitih, v kraju Barcis.

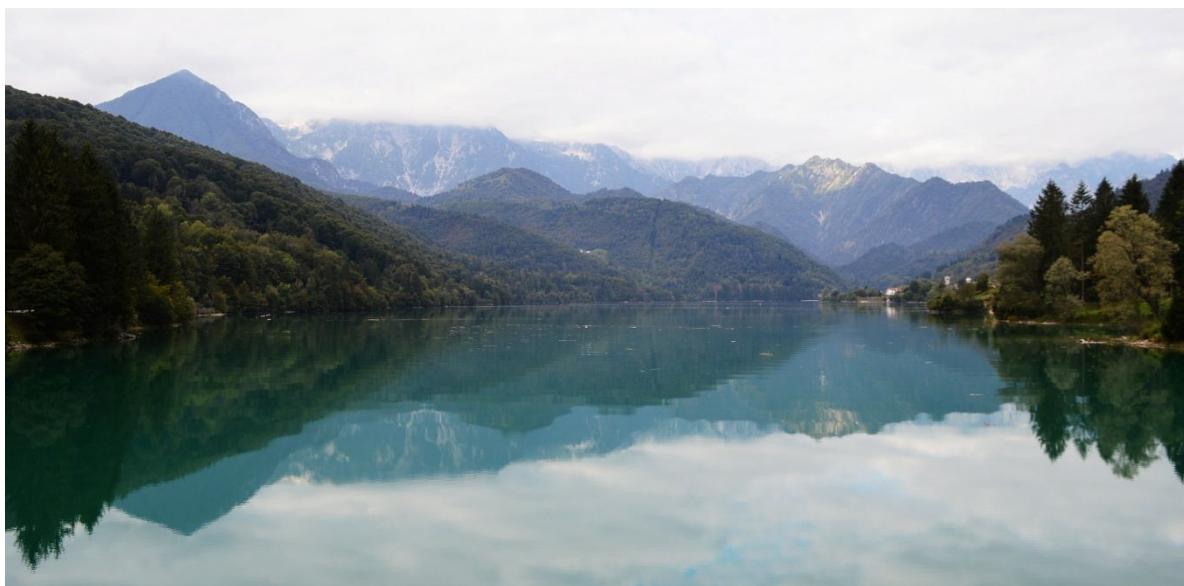
Obetał se je krasen in prijeten pozno poletni dan. Naše druženje je bilo še toliko bolj prijetno, ker sta se nam pri pohodu pridružila naša znanca in prijatelja, pohodnika iz Norveške, Kjell Eric Waeraas s soprogo Astrid.

Že več let se v poletnem času udeležita katerega od naših pohodov. Ob priliki njunega obiska jima z veseljem predstavimo lepote in znamenitosti naše lepe Slovenije. Letos smo jih dan pred pohodom na predlog naše Mirjam popeljali na ogled našega kraja neizmerne poguma, tovarištva in junaštva - Partizanske bolnice Franja v Cerknem. Z izletom sta bila zelo zadovoljna.

V nedeljo se je šofer avtobusa Marko H. med vožnjo proti Barcisu zaradi zapore na avtocesti s »pomočjo« navigacije znašel med koruznimi njivami. Naša pustolovska vožnja se je po nekaj kilometrih le končala srečno in iz makadama smo prišli spet na asfalt.

Naš pohod smo začeli v kraju Barcis, točneje v Ponte Antoi. Tu nas je pričakal naš vodič Antonio Cossutta, ki nas je pospremil najprej v njihov informacijski center za obiskovalce. Seznanil nas je s potekom naše ekskurzije po naravnem rezervatu Forra del Cellina. Na maketi naravnega rezervata nam je pokazal pomembne točke našega pohoda. Naravni rezervat Forra del Cellina (Forra =soteska), rezervat soteske reke Celline, je v upravljanju naravnega parka Dolomiti Friulane. Pokriva najpomembnejši del kanjona med široko predalpsko dolino Barcis in višjo planoto Montreale Valcellina. Potok in hudournik Cellina ga je izoblikoval v milijonih let v apnenčastih slojih med Barcism in Montrealom, preden se je izliv v pordenonsko ravnino.

Ozka soteska ima geomorfološke značilnosti intenzivnih erozij in kraških pojavov.

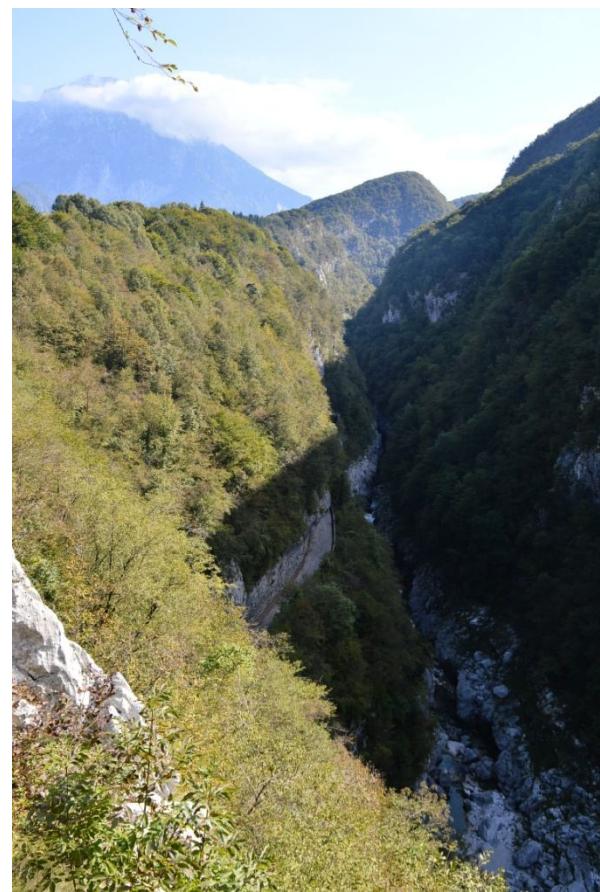

Z vodičem smo se odpravili na pohod po poti Dint (Sentiero del Dint). Povzpeli smo se po lahki poti po bukovem gozdu. Prispeli smo do prvega razgledišča Skywalk s kovinskim mostičem, ki se konča s stekleno ploščo. Od tu je bil krasen pogled na jezero Barcis z jezom, na okoliške gore in na sotesko pod seboj.

Na drugem razgledišču je bil dominanten pogled na celotno sotesko Forra del Cellina in celotno območje naravnega rezervata.

Na tretjem razgledišču smo se po kovinskih stopnicah lahko povzpeli nekaj metrov visoko nad globeljo in uživali v prekrasnem razgledu vse do kraja Andreis.

Pot smo nadaljevali po stari cesti Valcellina (La vecchia strada della Valcellina). Valcellina je bila nekoč dostopna le po muletijerah. Razmere so se spremenile z gradnjo prvih elektrarn in takrat je bila zgrajena stara cesta, ki je povezovala osamljeno planoto z dolino. Kristalno čista voda in globoki kanjoni, vklesani v skale, naredijo cesto nepozabno in očarljivo.

Videli smo tudi sotočje Cellina in potoka Molassa, ki priteče iz Andreisa. Zaradi varnosti med hojo po stari cesti skozi sotesko smo dobili zaščitne čelade.

Skozi v skale vklesan predor smo se vrnili do naše izhodiščne točke v Ponte Antoi.

Od tu smo se mimo lepega, zeleno modrega jezera Barcis sprehodili še do kraja Barcis, kjer nas je čakal avtobus.

S poходом smo bili zelo zadovoljni, saj je bil res zanimiv in nepozaben.

Sonja

17. september, 2019